

om jeg så må sige, bringer vores lovgivning fuldt og helt på linje med det, der skal afspejle den gennemskuelighed og den forenkling, som er ønsket. Lovforslaget fremsættes i øvrigt i fuld forståelse med kongehuset.

Det indeholder nye ajourførte grundbeløb for statens ydelser til dronningen, kronprinsen, prins Joachim og grev Ingolf, og der fastsættes en ensartet mekanisme for den løbende regulering af disse ydelser i takt med lønudviklingen for tjenestemænd.

Det foreslås også, at den nuværende pensionsordning for hoffets tjenestemænd afskaffes. Staten overtager herefter pensionsforpligtelserne. Til gengæld skal hoffet fremover indbetale pensionsbidrag for tjenestemænd på linje med ministerier og styrelser.

Og endelig foreslår vi en række modernisering af reglerne, herunder også vedligeholdelse af de slotte m.v. og deres inventar, der er stillet til rådighed for dronningen. Der lægges bl.a. op til, at de nuværende ordninger, som i en vis udstrækning hviler på uskreven praksis, fastsættes i egentlige regelsæt.

Når det drejer sig om statens ydelser til dronningen og modtagerne af årpenge, kan der måske være behov for et par supplerende bemærkninger.

Man kan konstatere, at de beløb, der udbetales i dag, reguleres på en måde, der ikke kan læses direkte af de pågældende love. Der er således igennem snart 30 år, i den periode dronning Margrethe har været regent, sket en række administrative reguleringer af dronningens statsydelse, som alle særlig har haft til formål at yde kompensation for de merudgifter, der siden 1972 er påført kongehuset.

Det er eksempelvis sket i forbindelse med indførelse af statslig brugerbetaling, der har omfattet kongehuset, og i forbindelse med merudgifter for kongehuset til betaling af pensioner og afgifter, herunder arbejdsmarkedets pensionsbidrag, arbejdsgivernes elevrefusion og arbejdsskadeforsikringspræmie.

Samlet set har der således været tale om efter løn- og prisreguleringer at opretholde, hvad der kan betegnes som grundbeløbets realværdi. Der er også gennem de forløbne 30 år opstået en række tekniske forhold, der gør, at man ikke kan læse reguleringsmekanismen direkte ud af loven. Såvel civilistloven som alle årpengelove – bortset fra prins Joachims – forudsætter eksempelvis en årlig regulering efter regulerings-

pristallet. Det blev, som vi ved, afskaffet i 1990 og afløst af det såkaldte nettoprisindeks.

Endelig synes jeg, at jeg har lov at sige, at der har været tale om et meget bureaukratisk system, hvor de enkelte modtagere af statsydelser og årpenge er blevet reguleret efter teknisk forskellige ordninger. Regeringen har derfor fundet det hensigtsmæssigt med en modernisering og en ajourføring af reglerne, og dette sker som sagt i fuld forståelse med kongehuset.

Den foreslåede reguleringsmekanisme, som indebærer en regulering svarende til lønudviklingen for tjenestemænd, er alene af teknisk karakter og vurderes at være uden umiddelbare økonomiske konsekvenser for såvel staten som for modtagerne af statsydelse og årpenge. Og det bliver som sagt en ensartet reguleringsmekanisme for alle.

Med disse bemærkninger ser jeg frem til en god og konstruktiv debat og til en forhåbentlig positiv modtagelse af lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Bare for her fra starten at få et overblik over, om regeringens forslag lever op til at skabe klarhed på det område, eller om der gemmer sig en hel masse ting nedenunder, som i virkeligheden stadig væk er uklare, vil jeg godt spørge statsministeren om, hvad det er for en hjemmel, der har været til, at man har lavet momsrefusion til kongehuset.

Jeg forstår, at der har været et aktstykke i Finansudvalget i november 1996, og i det aktstykke står der: »For dronningen og medlemmer af det kongelige hus har Skatteministeriet, Told- og Skattestyrelsen, siden 1968 refunderet udgifterne til købsmoms efter momslovens bestemmelse om momsfrigivelse for diplomater, jf. momslovens § 45, stk. 2«.

Jeg vil godt spørge statsministeren: Er den eneste hjemmel, der har været til momsfrigivelsen, den som er nævnt i momslovens § 45, stk. 2?

(Kort bemærkning).

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Når det gælder spørgsmålet om hjemmel, kan jeg nævne, at resolutionen af finansminister Poul Møller, meddelt den kongelige civilliste og tronfølgerparrets hofstat den 15. august 1969, indeholder følgende ordlyd: »Under henvisning til stedfundne forhandlinger skal man meddele, at der fra 1. juli 1969 vil blive ydet tilbagebetaling af den almindelige omsætningsafgift på ud-